

**Pasarét, 2012. július 1.
(vasárnap)**

Horváth Géza

SZOLGA VAGY FIÚ?

Lekció: Lk 15,11-24

Alapige: Galata 4,4-7

De amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született a törvénynek alávetve, hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy Isten fiaivá legyünk. Mivel pedig fiak vagyunk, Isten elküldötte Fiának Lelkét a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja: „Abbá, Atya!” Úgyhogy már nem vagy szolga, hanem fiú, ha pedig fiú, akkor Isten akaratából örökös is.

Imádkozzunk!

Hálaadással köszönjük neked, mennyei Atyánk, hogy nemcsak úgy szólíthatunk meg: mennybéli felséges Isten, hanem Jézus Krisztus felhatalmazása alapján Atyánkként is.

Köszönjük ezt a kiváltságot és ezt a lehetőséget. Te tudod, hogy mennyire élünk veled, milyen a közöttünk lévő kapcsolat. Ki az, aki a te gyermeked már, és ki az, aki nem.

Köszönjük, hogy összegyűjtöttél bennünket ennek a nagy melegnek az ellenére is, és figyelhetünk a te drága igédre. Vágyakozik szívünk a te beszéded után, Urunk, hiszen tudjuk, hogy mindent igéddel cselekszel, életet plántálsz, és életet megtartasz bennünk igéden keresztül.

Nem azért jövünk színed elé, hogy valamilyen vallásos szokásnak eleget tegyünk, hanem azért jövünk, hogy veled találkozzunk, közeledben legyünk, halljuk hangodat, és kérjük a Szentlélek erejét, hogy amit hallunk, azt magunkra alkalmazzuk, és kimenve a templomból próbáljunk aszerint élni, és járni ebben a világban.

Urunk, olyan sok megköszönni valónk van. Köszönjük az elmúlt hét minden áldását és ajándékát. Hálás a szívünk, hogy az életünket megtartottad. Lehet, hogy sok nyomorúságot: betegséget, problémát kell elviselnünk.

SZOLGA VAGY FIÚ?

Köszönjük, hogy erőt adtál minden helyzetben, és ha örömet adtál, ha megerősítettél, ha a napi igék megszólaltak és táplálékká lehettek a számunkra.

Kérünk, áldd meg a fiatalokat, akik most közöttünk vannak, hogy a számunkra is különösképpen hangozzék az igéd üzenete. Nagy ajándék, amikor valaki fiatal korában adhatja át a szívét neked, és egész földi életén keresztül gyakorolhatja a hálás szolgálatot irányodban.

Kérünk, szóljon igéd sürgetően öfelénk, hogy még ifjúkorban adják át Jézusnak szívüket — míg, erő, öröm és vidám kedv az övék. Ne csak életük végén adják oda, ami még megmaradt, miután mindent eltékoztak.

Köszönjük, hogy kegyelmes és irgalmas Isten vagy, nem bűneink szerint cselekszel velünk, hanem a te irgalmasságod szerint. Bocsásd meg mindazt, amit a héten is elkövettünk, amivel bántottunk téged. Ne bűneinkre nézzél, Urunk, hanem Jézus Krisztusra, az Ő tökéletes golgotai kereszthalálára, és Őérte fogadja el most bennünket.

Csak úgy tudunk jönni, amint vagyunk. Légy áldott, hogy így is jöhettünk!

Ámen.

Igehirdetés

Ifjúsági csendesnap van ma a gyülekezetben, és akik szervezték, azok a mai napnak ezt a vezérigét adták: „azért nem vagy többé szolga, hanem fiú”. Tőlem is azt kérték, hogy legyen ez az igehirdetés alapigéje is.

Tulajdonképpen, amikor ennek az igének a tanulmányozásához hozzákezdünk, akkor legyen előttünk egy nagy uraságnak vagy gazdaságnak a képe. Annak gazdag tulajdonosa van. Ebben a gazdaságban sokféle ember van: vannak szolgák, — akkor még rabszolgák is voltak, állítólag ma is van ilyen: modern rabszolgaság —, lehetnek ott vendégek, átutazók, barátok. De ebben a gazdaságban van valaki, akinek a viszonya és jogállása különleges. Ez pedig a tulajdonosnak a fia. Lehet ott sokféle cím, beosztás, titulus, de aki fiú, annak teljesen más a tulajdonoshoz való viszonya és jogállása.

Jézus Krisztus is használja ezt a képet. Pál apostol is használja ezt a Galatákhöz írt levélben. Ő a népét akarja menteni, amikor azt mondja: ezzel a dologgal kell szembesülnötök, hogy szolgák vagytok, vagy fiak. Tulajdonképpen az köti össze a kettőt, hogy mi a te jogállásod, mi a helyzeted ott, ahol vagy.

Ha most lefordítjuk a mi nyelvünkre, akkor az az ige üzenete, hogy Istennel kapcsolatban, az Isten előtt mi a te jogállásod, mi a te helyzeted. Ki vagy te? Kije vagy Istennek? Mi vagy te ott az atyai házban? Fiú, vagy pedig szolga, vendég, barát? Teljesen mindegy, hogy szolgának nevezzük. Pál apostol csak azért használja a szolga szót, mert a népét akarta menteni, és ő a népének mondja, hogy szolgálai módon hajtják végre a törvény rendelkezéseit. Azt hiszitek, hogy abban van az örök életetek, ha azt megtartjátok.

Ma is van, amikor az ember úgy gondolkozik, hogy megtart törvényeket, szokásokat, jár templomba, adakozik – és ha eleget tesz bizonyos követelményeknek, az Isten tartozik neki azzal, hogy ezt honorálja neki. És akkor ő az Isten gyermeke lesz? Nem lesz ezzel Isten gyermeke, mert ahhoz, hogy valaki Isten gyermeke legyen, annak egyrészt van oka, másrészt vannak következményei. Erről sokat lehetne beszélni, de a melegre való tekintettel is próbálom összefoglalni azokat a legfontosabb bibliai üzeneteket, amelyeket ebben a kérdésben nekünk feltétlenül tisztáznunk kell.

Felolvastam a tékozló fiú példázatát is magyarázatként. Egy embernek volt két fia. Az egyik kikéri a vagyonból reá eső részt, elmegy messze földre, és amikor visszajön, megvallja, hogy vétkezett. Az apa pedig azt mondja: ez az én fiam, aki meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott. Bár ő mit mond? Atyám, tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy. Csak béres akarok lenni. Az apa azt mondja: nem, ez az én fiam. Nem a fiú dönti el ezt a jogállást. Nem ő dönti el, hogy mi ott az ő helyzete. Ezt annak van joga és kompetenciája eldönteni, akié az egész gazdaság, az egész világ – aki Úr mennyen és földön. Aki a mennybéli felséges Isten.

Néhány héttel ezelőtt beszélgettem valakivel. Azt mondja: hozzám jött egy koldus az utcán. Adtam neki száz forintot, mert ő is Isten gyermeke. Mondtam neki: ebben nem vagyok biztos.

Van egy olyan felfogás, hogy mindenki Isten gyermeke. Ezt felejtjük el, és ezt ne is mondjuk senkinek. Isten ígéje azt mondja: nem vagy többé szolga, hanem fiú, sőt Pál apostol a 4. versben azt írja: elküldte Isten a Fiát, hogy megváltsa a törvény alatt levőket, hogy Isten fiai legyenek. Tehát erre az állapotra el lehet jutni. Aki pedig üdvözülni akar, annak erre az állapotra el kell jutnia, hogy Isten fiai legyünk. Senki nem az Isten fia azért, mert megszületett erre a földre, erre a világra. Jézus Krisztus azért jött, hogy mi az Isten fiai legyünk.

* * *

Három fontos dolgot mondok el ebből az igéből.

Az első: miért lehet a hívó ember Isten gyermeke?

Ez nem automatikus. Ez lehetőség. Azért lehet, mert az igéből tudjuk, hogy Isten szeretetében előre elhatározta, hogy fiaivá fogad bennünket. (Efézus 1.) Nem Efézus városának, nem a környéknek mondja ezt, nem a világnak, hogy eleve elhatározta, hanem az efézusi gyülekezetben levő hívőknek. Itt mondja, hogy Isten eleve elhatározta szeretetében, hogy bennünket fiaivá fogad. Minket, akik hiszünk az Ő nevében.

Fiúságom tehát nem a véletlen műve, és nem az én döntésem eredménye, hanem Isten örökkévaló szeretetében gyökerező döntés megvalósulása.

Ezt Pál előre nem látta, ő nem tudta, hogy Isten gyermeke. De amikor hitre jutott és Jézus Krisztus megkeresi, megragadja az életét, akkor már

tudja. És boldog. Később János is boldogan írja egyik levelében: mily nagy szeretetet adott nekünk az Isten, hogy gyermekeinek neveztetünk. Milyen nagy kiváltság, hogy királyi gyermek vagyok. Van hófehér ruhám.

Ahhoz, hogy valaki Isten gyermeke legyen, ahhoz Istennek döntenie kellett. Senki és semmi Istent nem kényszerítette arra, hogy eldöntse: né-melyeket fiává fogad. Ezt az Ő örökkévaló szeretete diktálta. Ezt az Ő ir-galmas kegyelme munkálta benne, hogy Jézusért fiává fogad bennünket. Jézusért, egyetlen Fiáért, aki az Ő örök természet szerint való Fia, bennün-ket kegyelemből gyermekévé fogad.

Vagyis ennek az ígének az örömhíre, hogy el lehet jutni bármilyen álla-potból (szolgaság, rabszolgaság) a fiúság állapotába. Mert ez egy állapot, ez egy jogállás. Azt mondja az ige: hogy Isten eldöntötte, hogy bennünket fiá-vá fogad. Ez egy helyzet, ez egy jogállás.

A tékozló fiú példázatában számomra van egy különösen kedves rész. A példázat úgy kezdődik: egy embernek volt két fia... Amikor a fiú hazajön, azt mondja az apa neki: ez az én fiam. Tehát fiú akkor is, amikor elmegy, fiú akkor is, amikor visszajön. A fiúság kérdése Isten ígéje szerint nem olyan helyzet és jogállás, amit csak vissza lehet vonni, vagy vissza lehet adni. Az mondja az apa: ez az én fiam. Meghalt és feltámadott. Elveszett és megtaláltatott. Vagyis ez azt jelenti: akkor is az én fiam volt, csak akkor az elve-szettség állapotában volt, most meg a megtaláltság állapotában, a megmen-tett állapotban van.

A hívőkre is ez igaz. Amíg Jézus engem meg nem talál, életre nem kelt, addig én az elveszettség állapotában vagyok, de már akkor is fiú vagyok. Mi-ért? Mert Isten eldöntötte örök időknél előtte. Akkor is fiú, amikor része-gen fekszik le, akkor is fiú, amikor csak rosszat tesz, akkor is fiú, amikor a moslékból akar enni. Csak ennek a fiúságnak az áldásait, a következményét nem éli. Mert azt csak az Atya mellett lehet élni.

Ezért hirdetem mindenkinek, aki még az elveszett állapotban van, ha ő az Isten gyermeke, akkor már most Isten gyermeke. Semmi nem látszik raj-ta ebből, nem így él, nem így gondolkodik, de előbb-utóbb majd úgy gon-dolkodik és úgy fog élni, ahogy az előbb énekeltük: szómnak ellenállnod úgy-is hasztalan. Nem azért igaz, mert az ének mondja, hanem azért, mert az ige mondja ezt: nehéz neked az ösztöke ellen rugódoznod.

Egy ismerősöm mondta, hogy ő azt az ígét kapta, hogy „Én és az én há-zam népe az Úrnak szolgálunk.” — no de a gyerekei még nem tértek meg. Az-tán megtért az első. Jó, már kezd megvalósulni. Megtért a második. A harma-dikat odavitte: nézz a táblára! Meg fogsz térni te is. Miért? Azért mert ott van: én és az én házam népe, és Isten nem hazudik, Ő igazat mond. És így lett.

Éppen ezért, hogy akkor is fiú, ha az elveszettség állapotában van az ember, ezért olvassuk itt az ígében: Isten elküldte az Ő Fiát, aki törvény alatt született, hogy a törvény alatt lévőket megváltsa. És ez a csodálatos: ezért

hangzik az ige, és erről szól Isten ígéje: azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett.

Még gyerek voltam, amikor kezembe került egy ú. n. Iratmissziós könyv. Nyugatról küldték, de a határon nem vették el a vámosok, mert akkor még cenzúra volt. Ez volt a könyv címe: Rólad van szó. Fiataloknak íródott. Történetek voltak benne. Az egyik történet szerint egy leány élte a maga feslett életét, otthagya az anyját, aki ebbe belebetegedett. Kábítószer, fiúk, szórakozás — ahogy azt nagyon sok fiatal teszi. Az anya készített egy plakátot. Ezen az ő szenvedő arca volt. Ősz haja — amelyik a gondokban őszült meg. A kép alá pedig ezt írta: Anyád vár, gyere haza! Ezt a plakátot kiragasztotta minden mulatóban, szórakozóhelyeken. Ebben a csoda az: most is az anyád vagyok, gyere haza.

Ezt mondjuk minden tékozlónak. Fiú vagy, gyere haza. Ott a messze földön árván, hontalan, halld meg a kiáltást: fiam, fiam! Mert erre el kell jutni, hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy Isten fiaivá legyünk. Azért nem vagy szolga, hanem fiú. Vagyis egy másik állapotban vagy már. A régiek elmúltak. Ez egy boldog megállapítás. Ez igazi evangélium, igazi örömhír. Nem vagy többé a bűnnek és a halálnak a rabja. Nem kell a kényszerében élned. Nem fogsz kárhozatra menni, mert már nem vagy szolga. Eljutottál a fiúságnak az állapotába.

Másodszor a lehetőségről kell beszélnünk: miért lehet a hívó ember fiú? Miért kaphatja meg a hívó ember a fiúságot?

Mert azzal, hogy Isten előre eldöntötte, hogy fiaivá fogad bennünket, nincs vége az evangéliumnak. Ez lehetőség. Viszont ami Istennél lehetőség, az hogyan lesz valóság, hogyan válik reálissá? Hogyan szabja azt az életünkre Isten? Hogyan kaphatja meg a hívó a fiúságot? Azért kaphatja meg, mert Isten elküldte az Ő Fiát ebbe a világba. A kínra, halálra küldte el Őt, megnyitni a mennyet a bűnös előtt.

Ő eldöntötte, hogy fiává fogad, Jézus Krisztus eljött a fiakért, hogy megkeresse őket ezen a világon, megmentse, megváltsa, megtisztítsa őket. És azt mondja az Atyának (Jn 17): Atyám, akiket nekem adtál, itt vannak. Megkerestem őket. Azután kiküldi a tanítványokat, hogy azok is keressenek, és hirdessék az evangéliumot minden teremtésnek. A fiúvá fogadtatás a Biblia szerint a Szentháromság Isten műve.

Ezzel nem nagyon foglalkozunk, pedig valljuk, hogy ami az életünkben történik, az a Szentháromság Isten műve. És ebben az ígében is benne van. Az Atya eldöntötte, Jézus Krisztus mindent megtett, hogy ez valóság legyen, a Szentlélek pedig ezt kihirdeti nekünk, ami történt. Azért és úgy vitte végbe Jézus Krisztus, hogy életét adta váltságul sokakért. Ezek a sokak pedig a fiak, az Övéi. Nem mindenkiért — ne tévesszük össze. A fiakat kellett megváltani, hogy elérje és újjászülje őket élő reménységre, és Isten gyermekei legyenek.

A harmadik, amiről szólni kell: mit kap a hívó a fiúságban?

Ugyanis a fiúságnak nemcsak előzményei vannak, okai, hanem vannak következményei. Pál apostol szól a Római levélben is erről, a Galatákhöz írt levélben is azt a kifejezést, amikor összekapcsolja a fiúságot az örökléssel: „És mivel fiak, ezért örökösök is.”

Sok mindent kap a fiúságban a hívő ember, amit csak a fiú kap. A szolga elvégzi a munkát, megkapja a bérét. A rabszolga elvégzi a munkát, megkapja az élelmet, szállást — le van tudva. Ha vége a szolgáltatnak, mehet tovább. Teljesen más a fiú helyzete. Mivel fiú, ezért örökös is.

Itt van egy érdekes kérdés. Pál apostol értett a joghoz is. A Római levélben és a Galata levélben, amelyekben sok jogi fogalom szerepel, van egy olyan fogalom, amely mind a mai napig érvényes. Ez pedig: hogy van az öröklésnek a kérdése? A jog szerint úgy van: mihelyt valaki meghal, abban a pillanatban eldőlt az örökség kérdése. Három-négy hónap múlva hagyatéki tárgyalásra hívják, és a közjegyző megállapítja a tényeket és átadja az örökséget. A közjegyző nem vizsgálja, ki örököljön, ki nem, mert az a halál pillanatában eldőlt. Megvan, ki örökölt, csak az illető nem tudja. Eltelik esetleg pár hónap, és a közjegyző kihirdeti: tied az örökség, vedd át.

Ez egy csodálatos dolog, mert Isten ígéje arról beszél nekünk, hogy az örökhagyó halála be kell, hogy következzen ahhoz, hogy a végrendelet végrehajtható legyen. Az örökhagyó halála pedig nagypénteken bekövetkezett. Jézus Krisztus meghalt a mi bűneinkért. És abban a pillanatban az Isten gyermekei mindannyian, akik majd ezután születnek meg, örökösök. Sokan nem tudják, de a Szentlélek meghirdeti. A Szentlélek átadja az örökséget, és beszél Jézus Krisztus haláláról.

És miért Jézus Krisztus haláláról kell beszélünk? Mert akkor vált reálisá számunkra az örökség átvételének a reménysége: fiú vagyok. Ezért, amikor pünkösdkor Isten Lelke Jézus Krisztus haláláról beszél, és Péter azt mondja: Jézust ti gonosz kezeitekkel fára szegezve megöltétek, bekövetkezett a halál, abban a pillanatban Jézus gyermekei örökösök, és az ige és a Szentlélek ezt hirdeti. És akik fiak, azok fognak jönni és átveszik az örökséget.

Péter pünkösdkor beszél. Ott van egy csomó ember, pártusok, médek, elámiták stb. Háromezer ember kijön és átveszi az örökséget. És azt mondják: mit cselekedjünk atyámfiai, férfiak? Térjete meg, keresztelkedjete meg, és veszitek a Szentlélek ajándékát. És csatlakozott hozzájuk azon a napon mintegy háromezer lélek.

Az a nagy kérdés: te tudsz-e róla? Mi nem tudjuk, kik a fiak. Erre is mondok egy érdekes ígét. Pált Isten elküldi Korinthusba. Pál ott elkezd húzódozni: Uram, ezeknek inkább két sört küldjél, mint evangéliumot. Korinthus? Hát ez egy bűnös város. Na, na Pál! Nekem sok népem van abban a városban. Ja, Uram, sok néped van? Akkor elmegyek, összeszedem őket. És az apostol másfél évig szedegeti össze. De akik fiak, azok eljönnek a kocsmákból, a szórakozóhelyekről...

Az utóbbi időben többször elmondtam, mert ez a nagy tapasztalatom, hogy Isten, akit akar, bárhonnán kihoz, mert előtte nincs lehetetlen. Nem is tudod, hogyan kerültél a közelébe, csak érezted a vonzását, és kegyelmes szeretetének ellenállhatatlan hívását. Mi nem tudjuk, kik a fiak. Nem tudjuk, hogy az itt levő fiatalok vagy idősek közül ki az, aki még úgy él, mint a tékozló fiú, ki az, aki nagyon messze van, ki az, aki mélységben van, ki az, aki mindent elvesztett, akinek már reménye sincs. De hirdetjük az Isten igéjét. Ha fiú, akkor örökös is.

Mit mond a tékozló fiú apja a másik fiúnak: fiam, mindenem a tied. A szolgának nem mond ilyet. A rabszolgáknak nem mondta az apa, hogy mindenem a tied. De mikor a fiú vádolva mondja neki: nekem nem adtál egy kecskét sem, azt mondja: fiam, mindenem a tied. Neked nem kell engedélyt kérni. Más a fiúi jogviszony. Neki nem kell kérnie. De ez a fiú lélekben volt messze, és nem tudott élni a fiúság áldásaival.

Péter megkérdi Jézustól: Uram, mi mindent elhagyunk, mink lesz nekünk? Azt mondja: százannyi, és a jövőben örök élet.

Igen, Jézus Krisztusban minden a mienk. Akkor is, amikor sokszor a külső nem ezt mondja. Akkor is, amikor szenvedésben vagyunk. Amikor azt énekeljük: Ember bánthat és zavarhat, szíved áldott menedék. Sorsom próbál és sanyargat, édes csenddel vár az ég. Mert ennek az éneknek az első versében az van, hogy mégis gazdag úr maradtam, Isten és a menny enyém. Ez a fiúság. Én az övé vagyok, hozzá tartozom.

* * *

Mit kap a fiú? Mindent. A szolga semmit. Ezt vizsgáljuk meg ma. Azt vizsgálj meg, hogy te igazán fiú vagy-e, vagy szolga? Teljesíteni akarsz valamit? Sajnálom azokat, akik azt mondják: nekik teljesíteni kell valamit ahhoz, hogy az Isten közelébe jöjjenek. Vagy pedig arra nézel, amit Ő teljesített. Arra az irgalmas szeretetre, amely a Golgotán égett, a te fiúságodnak az alapjára, okára, előzményére, hogy ezért vehetem el, mert valaki ezt elérhetővé tette a számomra. Én ezt hittel elfogadom. Azzal a hittel, amit Ő ajándékoz nekem.

Még egy befejező mondat: mert annak, hogy valaki fiú, nemcsak előzményei kellene, hogy legyenek, hanem következményei is. A következményekről most egyet emelek ki: az Efézusi levélben Pál azt kéri a hívőktől: éljete méltón ahhoz az elhivatáshoz, amellyel elhívattatok. Ez azt jelenti: Éljete méltón, mint Isten gyermekei, mert nem vagy többé szolga, hanem fiú. Élj úgy, mint fiú!

SZOLGA VAGY FIÚ?

Énekeljük a 483,3 éneket:

Fiúi bizodalomban
Azért te elődbe mostan
Járulunk imádságunkkal,
Reggeli áldozatunkkal;
MI ATYÁNK, tiszteletünket
Vedd bé, halld meg kérésünket.

Imádkozzunk!

Imádságban is kérjük, amit az előbb már énekeltünk, Urunk, hogy vedd bé, halld meg kérésünket. Kérjük, hogy igéd ne szóljon hiába, elérje a célját, amit végeztél felőle, térdre kényszerítsen bennünket, és hódolásra indítson, amelyben meghódol lelkünk előtted, nagy felség.

Olyan hódolásra, amelyben önmagunkat megalázzuk, megüresítjük, értékeinket elengedjük. Vágyat, célt a múltnak adunk, és elveszük tőled, amit készítettél nekünk, az örökkévalót, a szentet, a tökéletest, a tisztát, hogy boldogan mehessünk tovább, megajándékozottan, hogy Isten és a menny enyém. El nem szakaszt tőle már sem élet, sem a halál.

Köszönjük, hogy a fiúságot, ha átviszel abba az állapotba, soha nem vonod vissza, mert magadat nem tagadhatod meg, és ezért bennünket sem fogsz.

Engedd, hogy méltón éljünk, mint fiak, ha pedig még gazdagságunk, örökségünk ellenére, azt nem tudva, szegénységben és nyomorúságban élünk, kérünk, segíts meghallani, mire juthatunk el, milyen gazdagok lehetnénk, milyen gondtalanul élnénk, mert ha gondunk van, még azt is rád vethetjük, mert igazán neked van gondod rád.

Kérünk, juttasd ezeket az eszünkbe, járass ennek igazságában, és láss el ennek az igazságnak az örömeivel bennünket.

Kérünk, Urunk betegeinkért, vigasztald gyászoló testvéreinket, áldd meg azokat, akik már szabadságon vannak a gyülekezetből. Kérünk, áldd meg a jövő hetünket, a gyermekek között szóló evangéliumot. Lelki és testi áldásokat is adj nekünk, hűséges Urunk.

Mindazt, amit még kérünk tőled most imádságban, fogadd kedvesen.

Ámen.